

prima instanță: T. Avasiloaie
(Judecătoria Botanica mun. Chișinău)
instanța de apel: Iu. Cimpoi, A. Danilov, Gr. Dașchevici
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-1000/17

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Maria Ghervas

Judecătorii: Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Biroul vamal Centru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Multibrok-Com” împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Biroul vamal Centru și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 decembrie 2016,

c o n s t a ț ă

La 07 iulie 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Multibrok-Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 18 mai 2015, de către Serviciul Vamal a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. 424/15, fiind constatată comiterea contravenției prevăzute în art. 231 p. 14) Cod Vamal de către SRL „Multibrok-Com”, cu aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 232 lit. h) Cod Vamal, sub formă de amendă în mărime de 32 214,30 lei.

La 21 mai 2015 în cancelaria Serviciului vamal a fost depusă contestația asupra procesului verbal nr. 424/15 din 18 mai 2015, înregistrată cu nr. SV 9846, însă din motive neîntemeiate cererea a fost respinsă.

A menționat că cu decizia agentului constator nu este de acord și acesta urmează a fi anulată.

A susținut că în procesul-verbal în cauză este indicată esența contravenției, deci, a fost indicat că la 15 mai 2014 brokerul vamal Sergiu Braga al „Multibrok-Com” a depus declarația vamală nr. 302812624 din 15 mai 2014 în numele SRL „Denolga Medical”, privind importul mărfurilor „instrumente pentru medicină-endoscoape „Karl Storz” - 6 buc, valoarea factuală – 1 912,28 euro. De asemenea, a fost indicat că în rezultatul efectuării controlului documentar, s-a stabilit că mărimile vizate în DV nr. 3028126264 din 15 mai 2014, „instrumente pentru medicină - endoscoape „Karl Storz” - 6 buc”, au fost importate în baza autorizației de import nr. 1074-TM din 23 aprilie 2014, eliberată de Agenția medicamentului și

dispozitivelor medicale, care permite importul mărfurilor vizate. Însă potrivit art. 4 din Legea nr. 26 din 13 martie 2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător „importul, fabricarea, comercializarea, asistența sau reparația dispozitivelor medicale sau a opticii”, pentru a efectua importul mărfurilor „Denolga Medical” trebuie să dispună de licența corespunzătoare ultimelor modificări, eliberată de Camera de Licențiere, care la momentul depunerii DV nr. 302812624 din 15 mai 2014, nu a putut să le prezente.

Consideră că, de fapt, situația nu corespunde datelor indicate în procesul-verbal în cauză, care la rîndul său este total nefondat, și neîntemeiat.

În acest sens, a menționat că SRL „Denolga Medical” dispune de licența pentru importul, comercializarea, asistența tehnică, reparația și verificarea dispozitivelor medicale, seria A MMII nr. 044361 din 21 martie 2006, valabilă pînă la 21 martie 2016, însă licența menționată nu a fost prezentată la serviciul vamal, din considerente că la momentul dat a fost depusă la reperfectare, la Camera de Licențiere, fapt reflectat în licența menționată, în care este indicată data reperfectării 14 mai 2014, dar data depunerii DV este 15 mai 2014, din ce rezultă imposibilitatea de a prezenta copia necesară. Dar importul mărfii declarate a fost efectuat cu respectarea normelor prevăzute de lege în vigoare și de fapt licența există, este corespunzătoare, valabilă și nesuspendată.

Consideră că procedura de control a fost inițiată și desfășurată tendențios și incomplet, în lipsa întrunirii circumstanțelor legale care ar confirma existența în acest caz a faptului contravenției indicate și a condițiilor pentru angajarea răspunderii financiare.

A susținut că timpul săvârșirii faptei contravenționale este 15 mai 2014, de la ora 15:28 pînă la ora 17:28, dar procesul-verbal în cauză a fost întocmit la 18 mai 2015.

Conform art. 229² alin. (2) Cod Vamal, termenul de prescripție a răspunderii materiale este de 1 an și alin (1) al aceluiași articol stipulează că prescripția înlătură răspunderea materială. Totodată, conform art. 276, lit. c), Cod Vamal, temeiuri de anulare sau modificare a deciziei organului vamal privind aplicarea de sancțiune ori privind clasarea dosarului de contravenție vamală sînt: încălcarea serioasă a cerințelor procedurale din prezentul cod, iar în partea nereglementată de acesta, încălcarea legislației cu privire la contravențiile administrative prin emitere a deciziei de către un colaborator vamal neîmputernicit sau prin crearea de piedici, în pofida voinței contravenientului, participării la cercetarea cazului a avocatului sau a reprezentantului contravenientului, precum și alte cazuri de violare a drepturilor legale ale participanților la procedură în cazul de contravenție vamală sau la cercetarea lui, dacă această violare a împiedicat examinarea multilaterală a cazului și a influențat sau ar fi putut influența emiterea unei decizii juste. Astfel, consideră că sancționarea materială aplicată de către Serviciul vamal au fost aplicată cu încălcarea normelor materiale și procedurale stabilite prin lege.

Solicită anularea procesul-verbal nr. 424/15 din 18 mai 2015 cu privire la săvârșirea contravenției prevăzută în art. 231, p. 14) Cod Vamal de către SRL „Miltibrok-Com”, cu aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 232, lit. h) Cod Vamal,

sub formă de amendă în mărime de 32 214,30 lei și încetarea procesului contravențional pentru prescrierea termenului de tragere la răspundere.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 acțiunea a fost admisă. S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție a Biroului vamal Chișinău nr. 424/15 din 18 mai 2015 întocmit de inspectorul superior Dragoș Palii în privința SRL „Multibrok-Com” în baza art. 231 pct. 14) Cod Vamal. S-a anulat decizia șefului Biroului vamal Chișinău din 18 mai 2015 cu privire la aplicarea față de SRL „Multibrok-Com” a sancțiunii materiale sub formă de amendă în mărime de 90% din valoarea obiectului contravenției în mărime de 32 214,30 lei, în baza art. 232 lit. h) Cod Vamal.

La 05 ianuarie 2017 Biroul vamal Centru (succesorul în drepturi al Biroului vamal Chișinău) a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii apelate și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 a fost respins apelul declarat de Biroul vamal Centru (succesorul în drepturi al Biroului vamal Chișinău) și menținută hotărârea primei instanțe.

La 19 mai 2017 Biroul vamal Centru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admitere recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

În partea ce ține de afirmațiile intimatului atât în prima instanță cât și apel, precum că licența totuși a fost prezentată la data de 16.05.2014, recurentul menționează că organul vamal nici nu neagă faptul prezentării licenței în cauză ori ne prezentarea acesteia presupunea imposibilitatea vămuirii mărfii importate, fiind astfel un document obligatoriu ce urmează a fi prezentat la momentul vămuirii, în cazul dat contravenția prevăzută de art. 231 pct. 14 Cod Vamal a fost consumată ori licența în cauză a fost prezentată doar după întocmirea actului de inspecție de către inspectorul R. Alexandrov, care conform pct. 1) lit. (v) a Ordinului Serviciului Vamal nr.480-O din 18.12.2006 cu privire la aprobarea Metodologiei de prelucrare a declarației vamale, în detaliu actul de inspecție este - documentul electronic ASYCUDA World întocmit pe parcursul fiecărei etape a procedurii informatice de declarare a mărfurilor, pe baza constatărilor privind completarea declarației vamale cu date eronate sau nereale referitoare la încadrarea tarifară, valoarea în vamă, felul, cantitatea sau originea, cuantumul obligației și modul de aplicare a facilităților vamale. Semnarea lui de către utilizatorul sistemului informatic are semnificația luării la cunoștință și acceptării rezultatelor controlului.

Totodată, menționează că actul de inspecție a fost adus la cunoștință contravenientului la data de 15.05.2014, fapt confirmat prin aplicarea semnăturii și inscripției aplicate.

Concomitent menționează că faptul consumării contravenției se demonstrează și prin prisma prevederilor art. 179 alin. (1) Cod Vamal al RM, care imperativ indică că declarația vamală, care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoțită de toate documentele necesare vămuirii, respectiv necunoașterea legii nu absolvă persoana de răspundere.

Cu referire la constatarea instanțelor de fond precum că termenul de prescripție a răspunderii material a expirat, făcînd în acest sens trimitere la prevederile art. 229/2 alin. (1) și (2) Cod Vamal și anume faptul că sancțiunea a fost aplicată peste un an, recurentul menționează că aceste constatări nu corespund realității. Astfel, timpul comiterii contravenției, după cum este indicat în procesul-verbal contestat, este data de 15.05.2014 - data cînd a fost depusă declarația vamală de import fără anexarea licenței. Respectiv, licența a fost prezentată doar la data de 16.05.2014 zi de vineri(lucrătoare). Deci, din data de 15 pînă în data de 16.05.2014 de către intimat se comitea o contravenție continuă, or conform prevederilor alin (4) art. 229² Cod Vamal al RM în cazul contravenției continuă, termenul de prescripție curge de la data săvîrșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni (licența prezentată la 16.05.2014 - ultima acțiune)”.

Respectiv, cu referire la prezenta speță, termenul de un an curge din data de 16.05.2014 și se încheie la data de 16.05.2015 care de fapt este zi de sîmbătă respectiv fiind imposibil de a fi aplicată sancțiunea, or ziua de sîmbătă este zi de odihnă, sancțiunea fiind aplicată astfel la data de 18.05.2015 zi de luni, circumstanțe ce conform prevederilor legale existente nu prezumă încălcarea termenului de un an pentru aplicarea sancțiunii cu caracter material.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Biroul vamal Centru în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul vamal Centru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Biroul vamal Centru.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Biroul vamal Centru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru